

Uchwała nr 324/2016
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego
z dnia 14 kwietnia 2016 r.

dotycząca projektu rozporządzenia MNiSW w sprawie warunków i trybu przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej na finansowanie współpracy naukowej z zagranicą.

Po rozpatrzeniu, na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 marca 2016 r. (pismo DN.WPM.1220.1.2016.MN) projektu rozporządzenia MNiSW w sprawie warunków i trybu przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej na finansowanie współpracy naukowej z zagranicą, Rada Główna, stosownie do art. 45, ust. 3 pkt. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), pozytywnie opiniuje przedłożony projekt zgłaszając następujące uwagi:

Par. 3 pkt 1 lit. B – nie wiadomo, dlaczego nie obejmuje centrów naukowo-przemysłowych, przecież w jego skład też musi wchodzić przedsiębiorca.

Par. 3 pkt 2 – błąd redakcyjny – powinno być „art. 9 pkt. 5 ustawy”.

Par. 8 ust. 6 pkt 1 – kopia umowy winna być potwierdzona za zgodność z oryginałem.

Par. 8 ust. 6 pkt 3 – powinien brzmieć: zgodę właściwej komisji etycznej, jeśli obowiązek jej uzyskania wynika z przepisów odrębnych – takie ogólne odesłanie jest „bezpieczniejsze” niż obecna wersja. Proponowane rozwiązanie obejmie również obecny pkt 4, więc będzie można go usunąć.

Par. 12 ust. 1 – termin 3-miesiący na wydanie decyzji wydaje się zbyt długi. Taki czas na wydanie decyzji nie ma żadnego uzasadnienia w sytuacji, gdy wniosek jest już oceniony, a może istotnie wpłynąć na czas realizacji projektu.

Par. 12 ust. 2 – skreślić zwrot „przez gremium międzynarodowe”. Po pierwsze nie wiadomo, co to takiego miałyby być, a po wtóre – o tym, kto powinien dany dokument podpisać decyduje jego rodzaj.

Par. 16 ust. 2 – proponuje się zastąpić zwrot „decyzji gremium międzynarodowego” zwrotem „decyzji uprawnionych podmiotów”.

Par. 17 – nie jest spójny z par. 13 i par. 14 ust. 2. Z pierwszego z nich wynika, że pomoc publiczna może być przyznana na okres max. 6, a drugiego, że może być wypłacana jednorazowo. Z uwagi na proponowane brzmienie par. 17 wykluczona będzie możliwość jednorazowej wypłaty środków, gdy projekt ma być realizowany dłużej niż 2 lata albo, gdy okres jego realizacji zostanie przedłużony ponad ten czas. Może to powodować problemy praktyczne dlatego należałoby przerehablować wszystkie wskazane przepisy, aby były spójne.

Par. 18 ust. 1 – należałoby wyraźnie zastrzec, że nie składa się raportu rocznego, jeśli okres realizacji projektu mieści się w ramach jednego roku, a w pozostałych przypadkach – za ostatni rozpoczęty rok realizacji projektu. Złożenie raportu rocznego we wskazanych przypadkach nie ma uzasadnienia merytorycznego tym bardziej, że biorąc pod uwagę brzmienie par. 19 może się nierzadko okazać, że raport końcowy będzie składany wcześniej niż raport roczny za ostatni rok realizacji projektu.

Par. 22 ust. 1 – należałoby doprecyzować, że minister może wezwać przedsiębiorcę do zwrotu przekazanych środków w przypadku, gdy projekt jest realizowany w taki sposób, że nie jest

możliwe jego wykonanie zgodnie z wnioskiem. Brzmienie tego przepisu proponowane w projekcie może sugerować, że minister może wezwać do zwrotu w każdym przypadku, tymczasem zgodnie z art. 169 ust. 1 ustawy z dn. 27 sierpnia 2009 o finansach publicznych (tekst jedn. Dz. U z 2013r. poz. 885 ze zmianami), zwrotowi może podlegać jedynie dotacja niewykorzystana lub wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem.

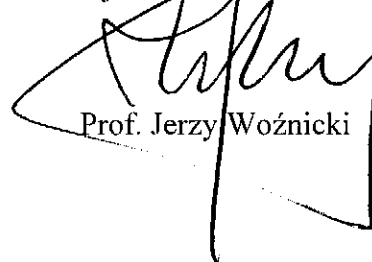
Art. 22 ust. 3 pkt 2 – również tutaj należałoby przereklamować przepis, aby był zgodny powołanym wyżej art. 169 ust. 1 ustawy z dn. 27 sierpnia 2009 o finansach publicznych, zwłaszcza, że z ust. 4 wynika, że zwrotowi podlegają tylko środki wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, co *a contrario* oznacza, że środki wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem nie podlegają zwrotowi.

Par. 23 ust. 1 – jeśli minister ma podstawy przypuszczać, że raport jest nieprawidłowy, a zwłaszcza nierzetelny to powinien obowiązkowo żądać uzupełnienia lub poprawienia raportu. Wynika to z faktu, iż może to w istotny sposób wpływać na decyzję ministra w sprawie zwrotu dotacji. Z tego obowiązku można wyłączyć oczywiste błędy rachunkowe lub pisarskie.

Uchwałę otrzymuje Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Przewodniczący

Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Prof. Jerzy Woźnicki